

פארו לתרנגול כי טוץ!

ההודי והקומיסר

תוך התעלמות והחרמה מצד מר נהרו (כרגיל) ורפאל הלפרין (?) נערך השבוע טקס רב רושם לבחירת מר ומרת תרנגוליהודו 1961.

בעוד שהמונים מילאו את אולם ביתהעם בבית-החרות, הסתדרו שלושת השופטים: מר שטיינר, הטבח הראשי של מלון שרתון, מר לוקס, מנהל בית-הספר לטבחים ומלצרים, ומר ברקמן מחברת ברקמן וכו' לויטאמינים וכו', בחדר

מרשים. מר צבי כן-אדם, מנהל מחלקת העופות במשרד החקלאות, שייצג את בני האדם, פתח את כנס מגדלי ההודים וברך את המיפעל בשם הממשלה, הכנסת וי"ר ועדת הבחירות המרכזית. אחריו, הביא מר ראובן גודמן את ברכת המשק המארת, בשם הוד-לבן. הוא אמר בברכתו, שכל ההתחלות קשות, אבל ההמשך יותר קל. הוא גילה שבחירת מר תרנגוליהודו 1961 זה רק צעד ראשון לקראת הקמת אירגון ארצי ומועדון של אהדי תרנגוליהודו, שקיף רופאים, מהנדסים, טיחים ופועלי-דחק. הוא רמז בנאומו שפעולות המועדון לא יצטמצמו בגידול ואכילת תרנגולי-הודו בלבד, אלא גם בסיוורם, טיולים ומשחקי-חברה משותף

אחרי הרצאתו של הפרופסור, שנתקבלה במחאות כפיים סוערות (ראה פרוטוקול), רצו לגשת להכתרת מר תרנגול-הודו 1961, אבל השופטים הודיעו שעדיין לא גמרו את השיפוט ויש ביניהם חילוקי-דיעות. כדי למנוע החלטות של רוב ומיעוט, נתנו לשופטים אורכה נוספת ובינתיים נשא הפרופסור את הרצאתו השנייה.

לאחר ההרצאה השנייה, הגיעו השופטים לכלל כיכום, פה אחד. בתהלוכה ובתירושם הובאו המועמדים והמועמדות, כשנבלותיהם השחוטות והמרוטות נישאות בגאחה בידי סדרנים, מתושבי בית-החרות. בפרס הראשון, בגביע הנודר מטעם משרד החקלאות ובתואר הנכסף של מר ומרת תרנגול-הודו 1961, זכו זוג תרנגולים ממשק גן-שמואל, שהיו שרוי עים על מגש מקרטון והבלטו את החזות שלהם. אם מוכיחים כבר את החזות של תרנגוליהודו, יש לקחת בחשי-בון, שזהו מה שקובע בחשבון הסופי. אומנם, יש לו לתרנגוליהודי כרעיים, כנפיים, ראש זונב, אך העיקר אצלו זה החזה. בגידולים הטובים מגיעים לפעמים ל-80 אחוז חזה, לעומת 20 אחוז גוף, תוצאה שאינה רחוקה בהרבה ממה שמגיעים אליה בני-האדם בתחרויות היופי שלהם. ואם נניח לצורך השוואה, שמידות הגוף הממוצעות בתחרויות היופי הן: 84.64.84, הרי המידות של התרנגוליהודו של ממשק גן-שמואל, שהגיעו ל-71.68.75 (לזכר) ו-58.54.58 (לנקבה) מהחזת השגים שאין לזלזל בהם. אפילו בקנה מידה בינלאומי.

שני תרנגוליהודו ממשק גן-שמואל שזכו בתואר "מר ומרת תרנגוליהודו 1961"

מיד אחרי פירסום מסקנות השופטים, התחילו גם כאן, כמו אחרי כל תחרות יופי, לחיטות והשמצות נגד החלטות השופטים. משק בית-החרות, שהוא המארח של הכנס והמשק הגדול ביותר לגידול הודים, זכה בפרס רביעי. זה הרגיל אותם נורא, והמארחים התחילו להתחרט על כל רעיון הכנס. הם סחבו את העתונאים הצידה וגילו להם בסוד, שגם התרנגולים שזכו בפרס השני, שהוענק להבטת תומה, וגם אלה שזכו בפרס השלישי, שהוענק לחברת שופר-סל, אינם, למעשה, אלא תרנגוליהודו מוסחים של משק בית-חרות, כי חברות אלה אינן אלא הברות שיתק ושחיתה, הקונות את הסחורה בבית-החרות, ואינן מגדלות הודים משלהם.

כדי להשתיק את גל-ההשמצות, עברו המארגנים מיד לחלק השלישי של הכנס והוא: תצוגת המאכלים שאפשר להכין מתרנגוליהודו. תחילה העבירו את הקהל על פני שולחן ארוך, עליו היו ערוכים מטעמים שהכינו נשי הכפר, התברר, שבשר תרנגוליהודו זה מזון כזה, ששם את המן שאכלו בני-ישראל כשיצאו מארץ מצרים, בכיס הקטן, בו בזמן שמהמן אפשר היה להכין רק צפיחית בדבש, הרי מבשר תרנגוליהודו אפשר להכין כל דבר הניתן לעיכול, אפשר להכין ממנו רגל קרושה, רולדה, פשטידה, גולש, קלופס, צ'או מין, כבד קצוף, בירה, סנדביצ'ים, פטרזויליה, סלט, צבעי-מים, ברבקו, קרוקטים ושניצל. אפשר לאכול אותו נא, צלוי, מטוגן, מבושל וחי. מהמקור של התרנגול אפשר להכין כפתורים ומהרגליים שלו מדרסים ארטופי-דיים בלתי-שבריים.

אחרי שטעמו מהמטעמים שהכינו נשיי בית-החרות, הוזמנו לארוחת-צהריים תחת כיפת השמיים, על-ידי חברת כהן, בארוחת צהריים זו רצו לשכנע אותנו, שמבשר תרנגול-הודו אפשר להכין גם נקיני.

אכלנו את הנקיני של חברת כהן, אבל אנחנו לא מבינים מה יש פה להתפאר, כי חידושי המדע האחרונים הוכיחו לנו שנקנין אפשר להכין מהכל, ורק משוגע ילך ויכניס לתוכו בשר.

פיס, בהקמת מיפעלי-תרבות ואולי אפילו בהקמת מדינה מיוחדת לשוחרי תרנגוליהודו הטוב. אחרי ברכת המשק המארה, עלה לדוכן הפרופסור מ. ל. סקוט, שהוא המומחה הכי גדול בעולם לתרנגוליהודו. פרופסור סקוט הוא האישי, שמחקרו בדרך השפעת שמו-כבד של דגים על הפרעות של נפוחות הקרטיליים בתרנגוליהודו עורר מהפכה במושגים וביחס החברה האנושית לציפורים אלה, אותם גילה קולומבוס באמריקה.

הרצאותיו: (א), הזנחת תרנגוליהודו בשנות ה-60 של המאה הנוכחית, (ב), התרשמויות מהתקדמות הענף בארה"ב ואירופה, (ג), מחלות כתוצאה מהזנה לקויה, לא באה לישראל הקטנה בקלות. קדמו לה גישושים בכל מיני צינור-רות — דיפלומאטיים, יובלגד ואחרים ומחאות מצד הגוש האפרו-אסיאתי ויש אפילו אומרים שזה היה נושא השיחה הכולית שבין ראש הממשלה והנשיא קנדי בניו-יורק (ראה הרמזים בדין-וחשבון של ראש הממשלה לפני ועדת השרים, בה נאמר ששיחות ניו-יורק נשאו פרי).

קטן, עם המועמדים והמועמדות לתואר, שכל תרנגוליהודו היה מחתר עליו ברצון, אילו היו משאירים בידיו את הברירה.

סלידתם של תרנגוליהודו לתואר מר ומרת תרנגוליהודו 1961, אינה נובעת מרמה מוסרית גבוהה או מאידיאלים חלוציים-סוציאליסטיים, אלא מהעובדה הפשוטה שהשופטים מקבלים לבחירה רק תרנגוליהודו שחטים, מרוטים ומנוקים, וכל תרנגוליהודו, אף-על-פי שאינו אלא תרנגוליהודו, משי-תדל בכל כוחו להישאר בחיים הטובים האלה עד כמה שאפשר יותר.

מדוע רוצחים את המועמדים לתואר תרנגוליהודו 1961, זהו סוד, שאיש לא מוכן לדבר עליו בקול רם, אבל יש רגלים לסברה, שהדבר נעשה אחרי השערוריה שהתלחחה לבחירת מלכת המלכות של ישראל, כאשר אחת המועמדות ניגשה יום אחד והתלוננה במשטרה, שמישהו לא נתן לה מנות.

בעוד שלושת השופטים בודקים את המועמדים והמועמדות השרועים על שולחן-השיפוט, התנהל באולם ביתהעם טקס

כה אמר טוסבראהינדי

אל תשלח לחמך על פני המים כי ברבות הימים תמצאנו רטוב.